

Η σημασία της Ανάληψης (Πρεσβύτερος Ανδρέας Αγαθοκλέους)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Η εορτή της Αναλήψεως φαίνεται να μην παρουσιάζει κάποιο ιδιαίτερο ενδιαφέρον και μάλλον λύπη να προκαλεί στις καρδιές, αφού ο Κύριος αναχωρεί από μας. Ωστόσο, μέσα από τα γεγονότα που περιγράφονται στα Ευαγγέλια και η ζωή των χριστιανών επιβεβαιώνει, η γιορτή αυτή τονίζει τα εξής:

1. Ο κάθε άνθρωπος, στο πρόσωπο του Χριστού ως Θεανθρώπου, βρίσκεται μέσα στην Αγία Τριάδα και μάλιστα σε τιμητική θέση – «εκ δεξιών του Πατρός». Τούτο

δείχνει την αξία και την τιμή που περιβάλλεται ο καθένας μας. Κι αν οι άλλοι μάς υποτιμούν, μας απορρίπτουν ή μας πολεμούν, όμως έχουμε ένα Θεό που μας αγαπά και μας αποδέχεται όπως είμαστε, ανεβάζοντάς μας στη δόξα της Τριαδικής Θεότητας.

2. Το Ευαγγέλιο μάς αναφέρει (Μαρκ.16,52) ότι ο Χριστός, ενώ ευλογούσε τους μαθητές, άρχισε ν' απομακρύνεται απ' αυτούς και ν' ανεβαίνει στον ουρανό. Αυτοί τότε, αφού τον προσκύνησαν, γύρισαν στην Ιερουσαλήμ με μεγάλη χαρά και έμεναν συνεχώς στο ναό υμνολογώντας και δοξολογώντας το Θεό». Η απομάκρυνση του Ιησού από τους μαθητές θα έπρεπε να τους προκαλεί λύπη, ενώ είχαν μέσα τους μεγάλη χαρά. Στις δοκιμασίες και στις στεναχώριες της ζωής, ο κάθε άνθρωπος, φυσιολογικά, νιώθει λύπη. Όσοι, με την προσευχή, εμπιστευτούν την αγάπη του Θεού και την πρόνοιά Του, μέσα τους έχουν χαρά. Για τους χριστιανούς που βλέπουν πίσω από τα φαινόμενα τις ευλογίες των πειρασμών, η εσωτερική μυστική χαρά είναι γεγονός.

Η εορτή της Ανάληψης ετοιμάζει τη «μεγάλη και τελευταία εορτή» της Πεντηκοστής. Ο Χριστός είπε στους μαθητές Του: «Σας λέω την αλήθεια• σας συμφέρει να φύγω. Γιατί, αν εγώ δε φύγω, δεν θα έρθει σ' εσάς ο Παράκλητος• ενώ, αν πάω εκεί, θα τον στείλω σ' εσάς» (Ιω.16,7).

Το έργο του Κυρίου για τη σωτηρία του κόσμου αρχίζει με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος στη Θεοτόκο, κάτι που προκαλεί χαρά σ' όλο τον κόσμο, γι' αυτό και ονομάζεται «Ευαγγελισμός», δηλαδή ευχάριστη αγγελία. Τελειώνει το έργο Του με την Ανάληψη, όπου γίνεται αιτία να έρθει το Άγιο Πνεύμα και να «χαροποιήσει τους μαθητές» και δια μέσου αυτών όλο τον κόσμο.

Η παρουσία του Χριστού στον κόσμο δεν έγινε για να φορτώσει τους οπαδούς Του με νόμους, ενοχές ή ανεφάρμοστες εντολές. Ήλθε για να φέρει τη χαμένη χαρά, αυτήν που η αμαρτία ως αστοχία την αφαίρεσε από τις καρδιές μας. Έτσι, η χαρά

και η ειρήνη και η ανάπαυση είναι πια πραγματικότητες! Όμως για να γίνουν κτήμα μας θα πρέπει να θέλουμε. Η άσκηση, η προσπάθεια μικρή ή μεγάλη, η εφαρμογή των εντολών του Χριστού, θα δείξουν την επιθυμία μας να δεχτούμε τα δώρα της θυσίας Του: τη χαρά, την ειρήνη, την ανάπαυσή Του.

Η κάθε γιορτή – κυρίως οι Δεσποτικές – έχει τη σημασία της. Η Ανάληψη του Δεσπότη Χριστού μάς θυμίζει πως δεν είμαστε μόνοι κι αβοήθητοι στον κόσμο αυτό και πως η χαρά του Χριστού μπορεί να γεμίσει την ύπαρξή μας, όποιες κι όσες δοκιμασίες κι αν έχουμε. Δεν είναι αυτό ευλογία;